

Пролѣтъ, пролѣтъ! . . .

Пролѣтъ, пролѣтъ! . . . Слънце грѣе,
Бързо чисти снѣгове,
Топълъ вѣтрецъ лекъ повѣе,
Чупи здрави ледов .

Пролѣтъ, пролѣтъ! . . . Малко птиче
Кръшно, сладичко си пѣй,
И тамъ снѣжното кокиче
Дига глава и се смѣй.

Пролѣтъ, пролѣтъ! . . . Всичко вика:
Бѣгай, зимо люта—зла!
Цѣфна горската иглика,
Стига мжки, студъ, тегла!

Дядо Страдлю.

Пролѣтъ.

Иде, иде, хубавата пролѣтъ! . . .
Чудна красавица е тя! Качена на лека
колесница, запрягната съ бързитѣ дългокраки
щъркели иде, иде и носи топлина и животъ.

Бързокрили лястовици летятъ прѣдъ тѣхъ
и на цѣлата земя извѣстятъ:

— „Чур-чур-чирикъ, хайде радвайте се, иде,
иде гиздавата пролѣтъ!

— Чур-чур-чирикъ . . . Стѣгайте орачи ра-
лата и отново порете дебелитъ ниви и златна
пшеница въ тѣхъ хвърлете! . . .